

Commissie Bezwaarschriften

verslag
2020

Gemeente Hardenberg

Inhoudsopgave

1. Inleiding	2
<i>Inhoud jaarverslag</i>	<i>2</i>
2. Ervaringen met de procedure	3
2.1 Instroom van bezwaarschriften	3
2.2 Advies- en beslistermijnen	3
2.3 Uitstel van behandeling en wachttijden	3
2.4 Nader overleg en onderzoek	4
2.5 Behandelduur bezwaarschriften	4
2.6 Aantal behandelde bezwaarschriften / uitgebrachte adviezen	5
2.8 Hoorzitting	7
2.9 Zonder hoorzitting afdoen	8
2.10 Ingetrokken bezwaarschriften	8
3 Het advies	9
3.1 Afwijken van het advies van de Commissie	10
3.2 Kosten	10
4. Aanbevelingen van de Commissie Bezwaarschriften	11

1. Inleiding

De Commissie Bezwaarschriften behandelt bezwaarschriften die zijn ingediend tegen besluiten van de bestuursorganen van de gemeente Hardenberg. De Commissie Bezwaarschriften is ingesteld met als taak: het adviseren over de te nemen besluiten op ingediende bezwaarschriften als bedoeld in de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb).

In de praktijk brengt de commissie - aan de hand van een dossier en een hoorzitting - advies uit aan het betrokken bestuursorgaan. Meestal is dat het college van burgemeester en wethouders, af en toe de burgemeester en in zeer uitzonderlijke gevallen de gemeenteraad. Uitgesloten van advies zijn bezwaarschriften in het kader van gemeentelijke leges- en belastingverordeningen en de Wet waardering onroerende zaken.

In het jaar 2020 bestond de commissie uit de volgende onafhankelijke leden:

- de heer mr. L.P.V.A. Roijackers (voorzitter)
- mevrouw mr. C.E. Wolf (voorzitter)
- de heer S.B. ten Kate (lid) tot 1 maart 2020
- de heer mr. H. ten Hoven (lid)
- de heer L. van der Tol (lid)
- de heer mr. E.H.H. Schelhaas (lid)
- mevrouw mr. C.E.J.M. Vertegaal-Kerssemakers (lid)

In het verslagjaar is mevrouw Vertegaal-Kerssemakers in verband met ziekte door andere commissieleden vervangen. De heer Ten Kate heeft op 1 maart 2020 de benoemingstermijn van maximaal 12 jaar bereikt bereikt.

De commissie vergadert volgens rooster in principe twee keer per maand: op woensdagmiddag en donderdagmiddag in Hardenberg. Telkens komen een voorzitter en twee leden bijeen. Zo nodig komt de commissie op afroep bijeen. Tijdens de eerste uitbraak van het coronavirus in maart 2020 zijn enkele hoorzittingen in maart en april schriftelijk uitgevoerd. Vanaf 27 mei 2020 zijn de hoorzittingen weer gehouden in het gemeentehuis van Hardenberg. Hierbij is rekening gehouden met de afstand van 1,5 meter tussen personen.

Gedurende de verslagperiode jaar waren de heer mr. C. van Ramshorst en de heer W.J. van Emmen secretaris van de commissie, administratief ondersteund door mevrouw I. Kuiper.

Het secretariaat is ondergebracht bij het cluster Juridische Zaken van het team Personeel, Juridische Zaken en Communicatie.

Inhoud jaarverslag

In hoofdstuk 1 wordt ingegaan op de ervaringen van de commissie in het jaar 2020 waarna in hoofdstuk 2 aandacht wordt besteed aan de adviezen die de commissie heeft uitgebracht. Hoofdstuk 3 bevat de aanbevelingen. Het jaarverslag is gebaseerd op de gegevens die op 15 maart 2021 beschikbaar waren bij het secretariaat van de commissie.

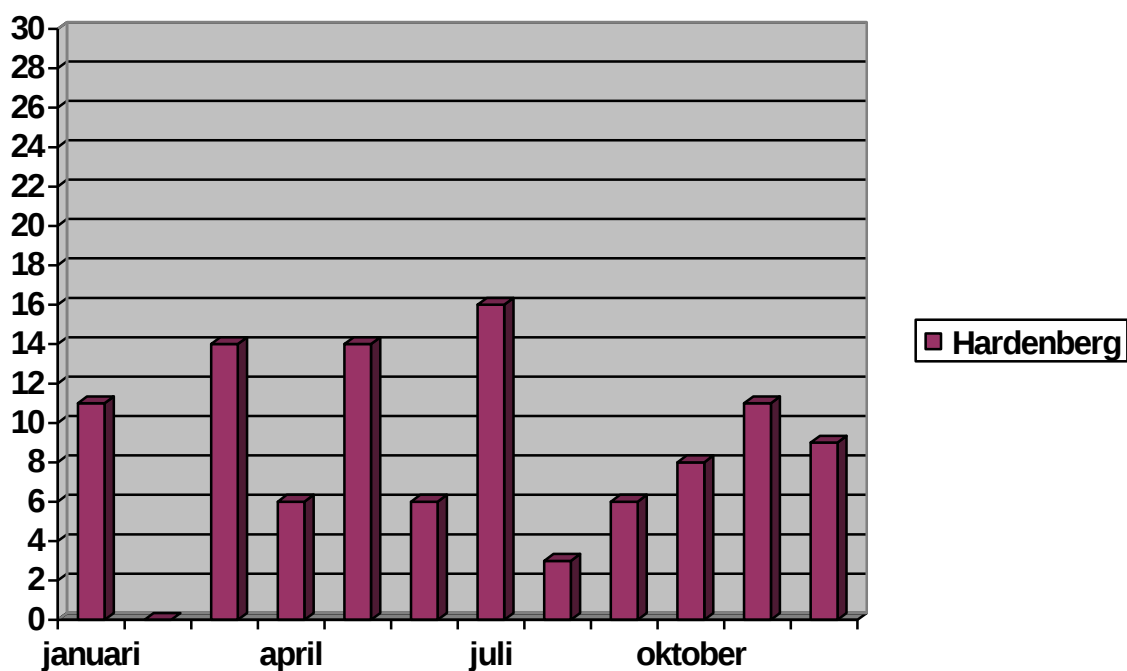
2. Ervaringen met de procedure

2.1 Instroom van bezwaarschriften

De instroom van bezwaarschriften vond in het verslagjaar niet gelijkmatig over het jaar verspreid plaats. Gebruikelijk is er een daling in de zomermaanden doordat dan minder besluiten worden genomen en bezwaarmakers in de zomer vaak om uitstel van behandeling van hun bezwaarschriften vragen, wegens vakantie. De instroom kan per maand behoorlijk wisselen, zonder dat daarvoor een duidelijk aanwijsbare reden is.

In het verslagjaar 2017 bleef de teller staan op 108. In de jaren 2018 en 2019 groeide het aantal bezwaarschriften weer: in beide jaren 144 stuks. In het verslagjaar 2020 is het aantal bezwaarschriften gedaald tot 104 stuks. Hiervoor is mogelijk de uitbraak van het coronavirus een belangrijke reden. Dit virus bemoeilijkt de contacten tussen inwoners alsook de contacten van inwoners met de gemeente.

Onderstaande grafiek laat zien hoe de instroom was in de periode 2020:

2.2 Advies- en beslistermijnen

De Awb stelt termijnen waarbinnen op een bezwaarschrift beslist moet zijn. Het bestuursorgaan moet binnen twaalf weken, nadat de bezwarentermin is verstreken, een beslissing op het bezwaar nemen. Deze termijn kan met ten hoogste zes weken worden verdaagd. Verder uitstel is mogelijk voor zover de indiener van het bezwaarschrift daarmee instemt en andere belanghebbenden daardoor niet in hun belangen worden geschaad of ermee instemmen.

2.3 Uitstel van behandeling en wachttijden

De behandelduur van bezwaarschriften is vaak afhankelijk van externe factoren. Rechtshulpverleners, zoals advocaten en rechtsbijstandverleners vragen regelmatig, nadat zij een zogenaamd pro-forma

bezwaarschrift hebben ingediend, om een termijn voor het indienen van (nadere) gronden van het bezwaarschrift. Daarnaast verzoeken bezwaarmakers regelmatig om uitstel van behandeling wegens ziekte of vakantie. In 2020 ging het in slechts twee gevallen om lang wachten op reacties van de vakafdeling.

Het binnen de beslistermijn blijven is geen doel op zich. Als alle partijen instemmen met een langere beslistermijn (bijvoorbeeld omdat men tijd wil nemen voor nader overleg of onderzoek), terwijl derde-belanghebbenden hierdoor niet worden benadeeld, is er geen 'probleem'.

De wet biedt hiertoe ook de mogelijkheid (artikel 7:10, lid 4, Awb: "Verder uitstel is mogelijk voor zover:

- a. alle belanghebbenden daarmee instemmen;
- b. de indiener van het bezwaarschrift daarmee instemt en andere belanghebbenden daardoor niet in hun belangen kunnen worden geschaad, of;
- c. dit nodig is in verband met de naleving van wettelijke procedurevoorschriften."

Met andere woorden: het niet halen van de beslistermijn is in die gevallen geen reden tot zorg of aanleiding voor 'acties'.

2.4 Nader overleg en onderzoek

Als de commissie van oordeel is dat zij over onvoldoende gegevens beschikt voor het uitbrengen van een advies, kan tijdens de hoorzitting de zaak worden aangehouden en kan de voorzitter van de commissie om een nader onderzoek vragen. Dit onderzoek kan zowel de commissie zelf doen of - in opdracht van de commissie - door een derde partij of de vakafdeling worden gedaan. Als het nader onderzoek nieuwe en relevante gegevens oplevert die van belang kunnen zijn voor de op het bezwaar te nemen beslissing, worden de nieuwe gegevens toegestuurd aan bezwaarmaker en de vakafdeling voor eventuele opmerkingen. De mogelijkheid bestaat om een tweede hoorzitting te beleggen.

In een aantal gevallen wordt tijdens de hoorzitting afgesproken dat nader overleg plaatsvindt tussen bezwaarmaker en de vakafdeling. Het uitbrengen van advies en de beslissing op bezwaar worden dan aangehouden, in afwachting van de resultaten van het overleg. Nader overleg leidt niet altijd tot snel resultaat. Vaak kost het weken voordat partijen al dan niet tot een oplossing komen, bijvoorbeeld door uitwisseling van nadere stukken of het maken van nieuwe offertes. Het secretariaat bewaakt de voortgang van het nader overleg. Regelmatig moet het secretariaat (meestal met succes) zowel de vakafdeling als bezwaarmaker aansporen om de benodigde actie te ondernemen. Als nader overleg niet voor alle partijen het gewenste resultaat oplevert, brengt de commissie alsnog advies uit waarna een formele beslissing op het bezwaar volgt.

2.5 Behandelduur bezwaarschriften

Het onderstaande schema geeft de volgende behandeltermijnen aan. Hierbij is gerekend met netto termijnen, waaruit de vertraging door het wachten op gronden en / of nadere stukken, en ander uitstel zo veel mogelijk is weggefilterd.

De behandeltermijn¹ van de bezwaarschriften in (2017, 2018, 2019 en 2020)

Jaar	Gemiddeld aantal weken tot advies	Besluit binnen minder dan of gelijk aan 14 weken, gerekend vanaf datum binnenkomst	Gemiddeld aantal weken tot besluit op bezwaarschrift	Aantal behandelde bezwaarschriften
2017	11,7	18	1,3	108
2018	14,1	36	2	144
2019	13,3	11	4,8	144
2020	14,2	21	13,4 (!!!) (op basis van 27 besluiten)	113

Uit deze cijfers blijkt dat de benodigde termijn voor het opstellen van het advies ongeveer 14 weken kost. Dit gemiddelde is hoog doordat de behandeltermijn bij vier dossiers 40 weken overschreed. De hoofdreden was het wachten op acties van het Maatschappelijk Domein.

Het aantal besluiten dat binnen de termijn van 14 weken is genomen, is gelijk gebleven. Veel van deze zaken betreffen als vanouds dossiers waarvan het bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk is.

Het gemiddeld aantal weken vanaf het verzenden van het advies tot het besluit op het bezwaarschrift is in het verslagjaar niet te bepalen. Op het moment van het afsluiten van het jaarverslag (15 maart 2021) is de datum van verzending van een fors deel van de besluiten op bezwaar (18 stuks) niet bekend bij het secretariaat. Dit betreffen besluiten die moeten worden voorbereid door het Maatschappelijk Domein.

2.6 Aantal behandelde bezwaarschriften / uitgebrachte adviezen

In het verslagjaar 2020 is de commissie 21 keer bijeengekomen.

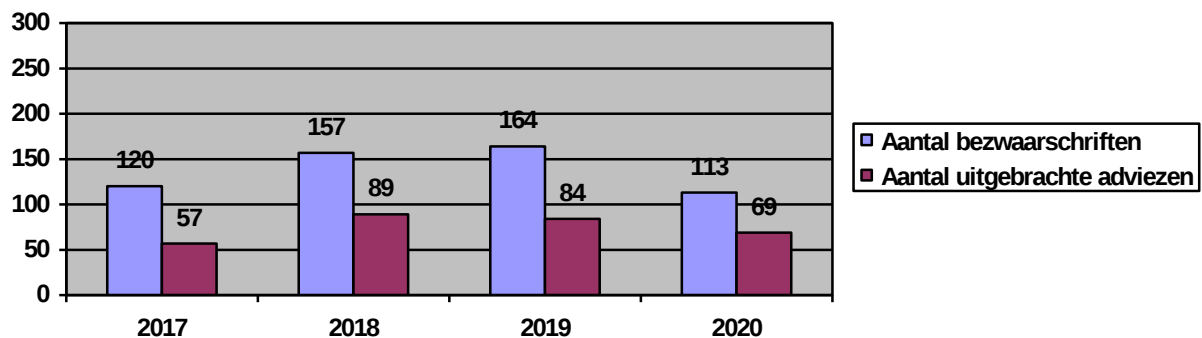
In totaal heeft de commissie in 2020 104 bezwaarschriften ontvangen. De commissie heeft in het verslagjaar 2020 in totaal 113 bezwaarschriften in behandeling genomen. Dit is inclusief 9 bezwaarschriften die zijn binnengekomen in het jaar 2019 maar zijn behandeld in het verslagjaar 2020.

¹ Het gaat hier om de behandeltermijn waarbij geen rekening gehouden met vertraging door het vragen van uitstel voor het indienen van de redenen van het bezwaar. Meestal is dit twee tot drie weken. Ook is geen rekening gehouden met uitstel door informeel overleg tussen de gemeenten en bezwaarmakers.

De commissie heeft in totaal 60 plus 9 adviezen (over bezwaren uit 2019) = 69 adviezen uitgebracht.

De commissie merkt op dat in het verslagjaar in vier zaken wel is gehoord maar in overleg met de bezwaarmaker geen advies is opgesteld. De reden hiervan is dat de zorgaanbieder – waar bezwaarmakers hun pgb wilden besteden – een raamcontract met de gemeente Hardenberg wilde afsluiten. Inmiddels is gebleken dat deze aanbieder geen contract heeft gekregen. Dit betekent dat de commissie alsnog een advies over deze bezwaarschriften geeft.

Aantal binnengekomen bezwaarschriften/uitgebrachte adviezen (2017, 2018, 2019 en 2020)

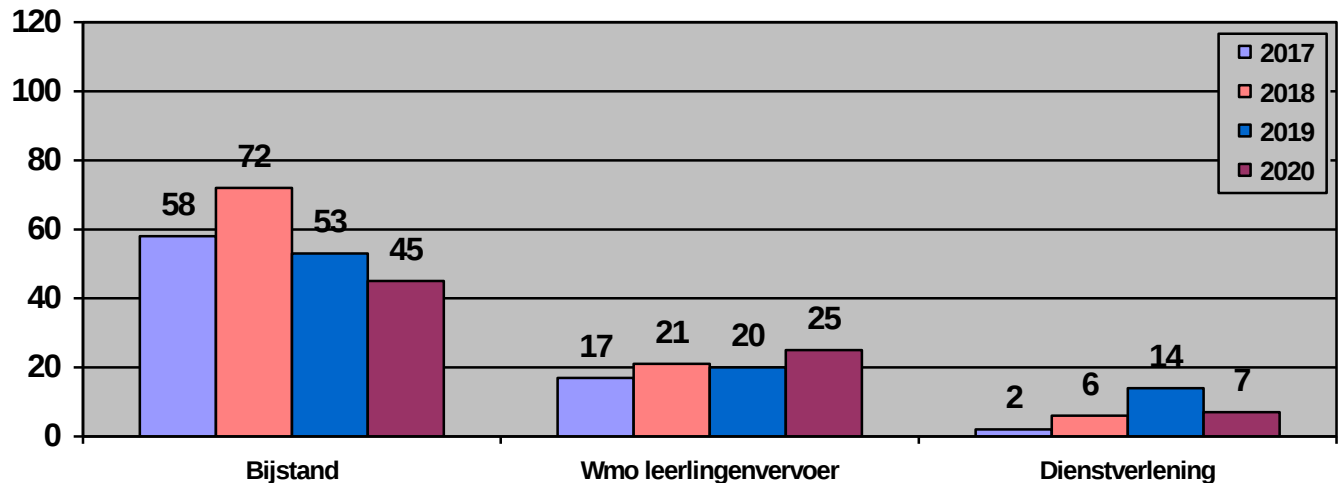
Het verschil tussen het aantal (binnengekomen) bezwaarschriften en het aantal uitgebrachte adviezen wordt verklaard doordat ook een deel van de bezwaarschriften werd ingetrokken en door bezwaarschriften die nog in behandeling zijn.

2.7 Aantal bezwaarschriften per Domein

Het aantal is ingedeeld per afdeling (Domeinen). Alleen bij het Maatschappelijk Domein is de onderverdeling tussen de Wet maatschappelijke ondersteuning/leerlingenvervoer en de Participatiewet aangebracht.

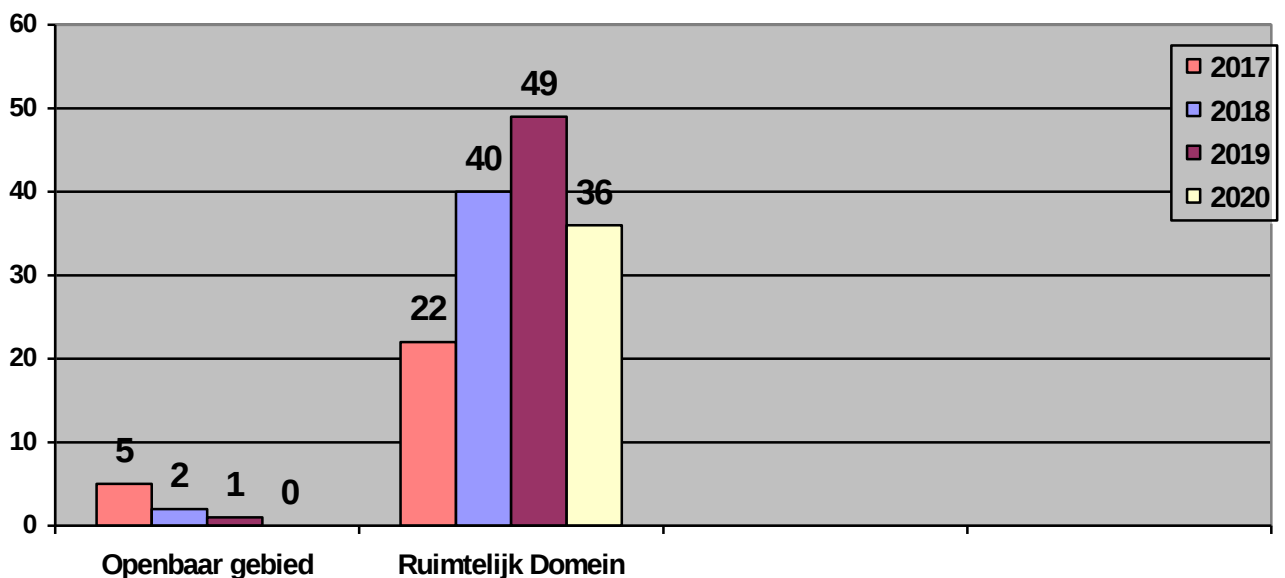
Na een forse daling in 2016 is het aantal bezwaarschriften in het kader van de Wmo / leerlingenvervoer in de verslagperiode stabiel rond 20 bezwaren per jaar. Bij de Participatiewet is het aantal bezwaarschriften vergeleken met vorige jaren flink gedaald. Bij de Participatiewet hebben de meeste bezwaarschriften betrekking op het terugvorderen van bijstand en het toepassen van maatregelen waardoor de periodieke bijstandsuitkering (tijdelijk) wordt verlaagd. Bezwaarschriften over opgelegde boetes zijn niet binnengekomen.

Aantal bezwaarschriften per afdeling/cluster (2017, 2018, 2019 en 2020)

Het aantal bezwaarschriften op het terrein van omgevingsrecht is in 2020 gedaald. In het jaar 2019 zijn echter 13 bezwaarschriften tegen één besluit ingediend. Dit vertekent het beeld.

Tweederde van de bezwaarschriften heeft betrekking op verleende omgevingsvergunningen. De rest van de bezwaarschriften van de afdeling Ruimtelijk Domein heeft betrekking op het handhaven met lasten onder dwangsom.

2.8 Hoorzitting

Het bestuursorgaan (meestal het college van burgemeester en wethouders) laat zich bij de commissie vertegenwoordigen door een ambtenaar van de vakafdeling die het besluit namens het bestuursorgaan genomen heeft of het besluit van het bestuursorgaan heeft voorbereid.

Dat is anders in het Maatschappelijk Domein. Daarover verderop in deze paragraaf meer.

De commissie is tevreden over de wijze van optreden van de ambtelijke vertegenwoordigers. Zij zijn goed voorbereid op mogelijke vragen. Hierbij merkt de commissie op dat de ambtenaar het bestuursorgaan vertegenwoordigt. Dat betekent dat hij of zij ook vragen kan krijgen die niet altijd op het eigen vakgebied liggen. Soms levert dit problemen op omdat deze vragen niet waren voorzien. Zo nodig kan de vertegenwoordiger een collega van een ander vakterrein vooraf raadplegen of meenemen naar de hoorzitting.

Bij zaken die liggen op het terrein van de Participatiewet en de Wmo valt het nog steeds op dat de vertegenwoordigers van het college (i.c. medewerkers van bezwaar en beroep van MD) niet zelf betrokken zijn geweest bij de besluitvorming. De commissie is van mening dat door deze werkwijze onvoldoende 'leereffect' uitgaat van de adviezen die de commissie uitbrengt. In ieder geval bij zaken op het terrein van bijstandsfraude is het zeer aan te raden dat naast de medewerker van bezwaar en beroep de MD-medewerker Handhaving bij de zitting aanwezig is.

2.9 Zonder hoorzitting afdoen

De commissie hoort de partijen (bezwaarmaker, evt derdebelanghebbenden en het bestuursorgaan) niet, als een bezwaarschrift kennelijk niet-ontvankelijk is. Dat is bijvoorbeeld het geval als het bezwaarschrift zonder goede reden te laat is ingediend², als er geen sprake is van een besluit in de zin van de Awb of als de bezwaarmaker geen belanghebbende is bij het bestreden besluit.

In die gevallen heeft het geen zin om bezwaarmakers op te roepen en te laten komen en zij na de zitting vernemen dat hun bezwaarschrift niet-ontvankelijk is en niet inhoudelijk wordt behandeld. De betrokken bezwaarmakers worden in een brief op de hoogte gesteld van het feit dat de voorzitter van de commissie heeft besloten om af te zien van het horen. De wetgeving voorziet in het afzien van horen in bepaalde gevallen. In het verslagjaar 2020 kwam dit 13 keer voor.

Als er twijfel is over de ontvankelijkheid, dan hoort de commissie bezwaarmakers wel. In de verslagperiode is bij dit bij twee dossiers gebeurd.

2.10 Ingetrokken bezwaarschriften

In 2020 zijn 17 bezwaarschriften ingetrokken of anders afgehandeld. Dat is 15% van de in 2020 ingediende bezwaarschriften. Het gemiddelde over de afgelopen 10 jaar ligt op 33%.

Net als in voorgaande jaren zijn de meeste intrekkingen het gevolg van nader overleg tussen de behandelend ambtenaar, de secretaris van de Commissie Bezwaarschriften, de vergunninghouder/-aanvrager om een voorziening of uitkering en/of derde-belanghebbende. In bijna alle gevallen is dit gebeurd vóórdat een hoorzitting is gehouden. In al die gevallen vond intensief overleg plaats tussen de behandelende afdeling en het secretariaat van de commissie. In twee gevallen is het bezwaar na de hoorzitting ingetrokken. Op basis van nieuwe gegevens kon bezwaarmaker tegemoet worden gekomen.

De formele afhandeling in een hoorzitting is een ultimum remedium is. Als er voorafgaand aan formele afhandeling ruimte is voor een alternatieve geschillenbeslechting, dan wordt die ook te baat genomen!

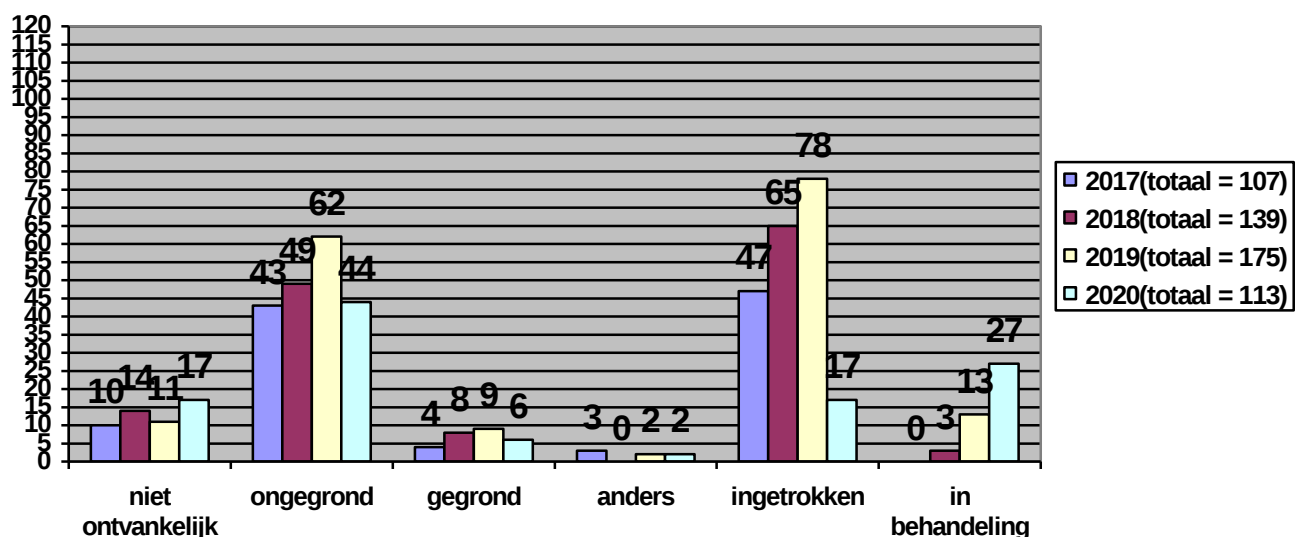
² Wat 'verschoonbare redenen' zijn, is in de rechtspraak grondig uitgekristalliseerd.

3 Het advies

Als het bezwaarschrift ontvankelijk is, beoordeelt de commissie of het bezwaar al of niet (gedeeltelijk) gegrond is, of het bestreden besluit moet worden herroepen en of in de plaats daarvan een inhoudelijk andersluidend besluit moet worden genomen.

Hierbij past de opmerking dat de Awb in het kader van de heroverweging de termen gegrond en ongegrond niet gebruikt. Artikel 7:11, tweede lid van deze wet zegt: "*Voor zover de heroverweging daartoe aanleiding geeft, herroept het bestuursorgaan het bestreden besluit en neemt het voor zover nodig in de plaats daarvan een nieuw besluit*". Dit betekent, dat de commissie zorgvuldig met de termen gegrond en ongegrond om moet gaan. Zo komt het voor dat de commissie van oordeel is, dat het bestreden besluit om (procedurele) redenen niet in stand kan blijven, zonder dat de bezwaarmaker deze gronden aanvoerde. In dat geval is de term gegrond niet op zijn plaats, maar zal het oorspronkelijke besluit wel herroepen moeten worden.

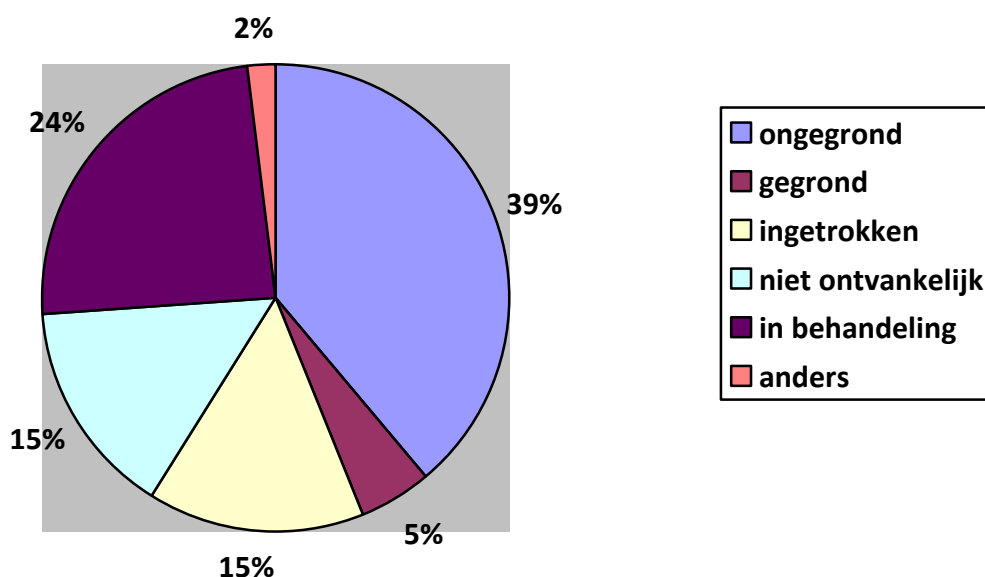
**Overzicht adviezen, ingetrokken en in behandeling zijnde bezwaarschriften
(2017, 2018, 2019 en 2020)**

Bij de gegronde bezwaarschriften is in bijna alle gevallen sprake van strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel (artikel 3:4 Awb), strijd met een wettelijk voorschrift of het motiveringsbeginsel (artikel 3:46 Awb).

De categorie 'anders' bestaat voornamelijk uit gemengde adviezen. Dat wil zeggen dat een bezwaarschrift naar het oordeel van de commissie deels gegrond en deels ongegrond was.

Overzicht van gegeven adviezen, in behandeling zijnde zaken en ingetrokken zaken (in totaal 113 in percentages)

3.1 Afwijken van het advies van de Commissie

Nadat het advies van de commissie is uitgebracht overweegt het bestuursorgaan of het advies wordt overgenomen. In het verslagjaar zijn de adviezen van de commissie – behoudens enkele kleine wijzigingen – overgenomen door het bestuursorgaan. Als regel geldt dat de zogenaamde contraire besluiten voorgelegd worden aan het college. In het verslagjaar gaat dit om twee dossiers. Deze besluiten op bezwaar heeft de commissie eind maart 2021 echter nog niet ontvangen.

De commissie merkt op dat in het verslagjaar de besluiten op bezwaar niet of met grote vertraging - soms meer dan zes maanden na het verzenden van het advies van de commissie - zijn gestuurd aan de bezwaarmakers (en in afschrift aan het secretariaat van de Commissie Bezwaarschriften)

Het betreft hier besluiten op bezwaar die betrekking hebben op de Participatiewet en de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.

Het secretariaat van de Commissie Bezwaarschriften heeft voor dit probleem herhaaldelijk om aandacht gevraagd bij de medewerkers van de afdeling Maatschappelijk Domein. Na enkele maanden is gezorgd voor tijdelijke vervanging. Op het moment van afsluiten van het jaarverslag missen nog 18 besluiten op bezwaar die niet bekend zijn bij de Commissie Bezwaarschriften.

De regel is dat een besluit op bezwaar binnen twee weken na de verzending van het advies van de commissie worden verzonden. Hiervoor is het mandaatbesluit aangepast waardoor de betrokken wethouder in mandaat het besluit op bezwaar neemt en tekent.

3.2 Kosten

Het is mogelijk dat succesvolle bezwaarmakers de door hen gemaakte kosten in de bezwaarfase bij de gemeente kunnen declareren. De proceskosten worden op grond van een landelijk vastgesteld systeem in de vorm van forfaitaire bedragen vergoed. Kostenvergoeding vindt alleen plaats als er vóór de beslissing op bezwaar om is gevraagd, het bezwaar wegens een aan het bestuursorgaan te wijten

onrechtmatigheid gegrond is en het bestreden besluit is herroepen. In de folder bij de ontvangstbevestiging is hieraan een paragraaf gewijd. Het gaat hier vooral om kosten van professionele rechtshulp, zoals advocaten, medewerkers van rechtsbijstandverzekeraars en juristen van vakbonden.

In het verslagjaar 2017 was dit bedrag nihil

In het verslagjaar 2018 is in drie zaken in totaal een bedrag van € 2.505 toegekend.

In het verslagjaar 2019 betrof het vijf zaken. Totale kosten € 4.608.

In het verslag jaar 2020 betrof dit een zaak. Totale kosten € 1.050.

4. Aanbevelingen van de Commissie Bezwaarschriften

Januari 2020

Alleen als een verzoek om een besluit te nemen afkomstig is van een belanghebbende, kan de beslissing daarop gelden als een besluit waartegen bezwaar kan worden gemaakt. In een geval was het college van mening dat het verzoek om handhaving tegen strijdig gebruik van het bestemmingsplan afkomstig was van een niet-belanghebbende. Toch werd de beslissing om niet handhavend op te treden, om reden dat het verzoek afkomstig was van een niet-belanghebbende, aangemerkt als een besluit als bedoeld in de Algemene wet bestuursrecht. Onder de beslissing werd dan ook gewezen op de mogelijkheid om tegen de beslissing bezwaar te maken.

De commissie heeft aanbevolen om in schriftelijke reacties op verzoeken om een besluit te nemen, die afkomstig zijn van niet-belanghebbenden, niet te vermelden dat daartegen bezwaar kan worden gemaakt.

Maart 2020

In een beschikking die dateert van 1992 is aan een ondernemer een aanvullende uitkering in de vorm van een lening met onderpand toegekend op grond van het toen geldende Bijstandsbesluit Zelfstandigen. Deze bijstand is voortgezet tot en met 1997. In 1998 is de vordering vastgesteld op ruim € 28.000. Eind 2020 volgt het besluit dat dit bedrag wordt teruggevorderd. Het besluit is gericht aan de erven van de ondernemer, die tegen het besluit bezwaar maken. De commissie is tot het oordeel gekomen dat de vordering inmiddels was verjaard.

De commissie heeft aanbevolen om bij langlopende vorderingen de verjaringstermijn goed te bewaken en zo nodig verjaringstermijnen te stuiten.

Maart 2020

Artikel 16 van de Participatiewet bepaalt: "Aan een persoon die geen recht op bijstand heeft, kan het college [...] bijstand verlenen indien zeer dringende redenen daartoe noodzaken." Eind 2019 werd een aanvraag voor bijstand in de kosten van levensonderhoud afgewezen, omdat de aanvrager zou samenwonen met een persoon die zich tijdelijk over hem had ontfermd. De omstandigheid dat de aanvrager een persoon met gedragsproblemen en een verstandelijke beperking betrof die op straat dreigde te belanden, was voor de commissie aanleiding om aan te nemen dat hier artikel 16 van de Participatiewet moest worden toegepast.

De commissie heeft aanbevolen om in dit geval alsnog bijstand te verlenen en zo snel mogelijk te zorgen voor woonruimte met begeleiding. In zijn algemeenheid beveelt de commissie aan altijd alle

omstandigheden van het geval in acht te nemen om te kunnen beoordelen of er zeer dringende redenen aanwezig zijn om toch bijstand te verlenen aan personen die daar in beginsel geen recht op hebben.

Maart 2020

Een aanvraag om bijzondere bijstand voor seksuele hulpverlening wordt om twee redenen afgewezen: 1) de noodzaak is niet aangetoond en 2) de aanvrager heeft een inkomen dat hoger is dan de voor hem geldende bijstandsnorm en meer vermogen dan het voor hem vrij te laten vermogen.

De commissie heeft aanbevolen om de relatieve weigeringsgrond 'geen noodzaak' niet aan te wenden als de absolute weigeringsgrond 'te hoog inkomen' aangewend kan worden. Dat voorkomt discussie.

April 2020

Een bijstandsgerechtigde die onder bewind staat, laat in oktober 2018 weten dat hij geen bijstand voor de kosten van levensonderhoud meer nodig heeft. In reactie daarop wordt het besluit genomen om de uitkering te beëindigen. In april 2019 meldt belanghebbende zich opnieuw voor bijstand, die hij ook krijgt. Hij wisselt intussen van bewindvoerder. Zijn nieuwe bewindvoerder voert in een bezwaarschrift van februari 2020 aan dat belanghebbende in 2018 niet bevoegd was om zelfstandig zijn uitkering stop te laten zetten en vordert alsnog bijstand over de periode oktober 2018 – april 2019.

De commissie heeft aanbevolen om in soortgelijke situaties (bijv. verzoek stopzetten uitkering door een onderbewindgestelde), alvorens een besluit te nemen, overeenkomstig artikel 1:438, tweede lid, van het Burgerlijke Wetboek (BW), in samenhang met artikel 1:439, eerste lid, van het BW, de bewindvoerder te raadplegen, omdat het beheer van de uitkering onder diens verantwoordelijkheid valt.

Juni 2020

In een besluit op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 zijn alleen de te behalen resultaten vermeld en is niets vermeld over de uren aan dagbesteding en individuele begeleiding.

De commissie heeft aanbevolen dat de uitspraken van de Centrale Raad van Beroep over huishoudelijke hulp ook gevolgen voor voorzieningen als dagbesteding en individuele begeleiding moeten krijgen. Ook in die situaties dient voor een zorgzoekende helder en concreet te zijn welke activiteiten moeten worden verricht om het resultaat te bereiken, hoeveel tijd daarvoor nodig is en met welke frequentie deze activiteiten moeten worden verricht (rechtszekerheidsbeginsel).

Juni 2020

Het bezwaar is tijdens een hoorzitting op 24 juni 2020 aangehouden in afwachting van een nieuw besluit op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015. Onduidelijk was of het ging om autoaanpassingen of ook om het betalen van een nieuwe bus. Dat nieuwe besluit werd genomen op 25 november 2020, ruim vijf maanden later.

De commissie heeft geadviseerd om aan belanghebbenden excuses te maken voor de lange duur van het nemen van een nader besluit. De commissie heeft verder geadviseerd nadere (personele) maatregelen te nemen om te voorkomen dat inwoners weer zo lang op nieuwe besluiten moeten wachten.

Juni 2020

Een besluit om ruim € 40.000 bijstand terug te vorderen van belanghebbende, wegens fraude, vermeldt alleen hoe het terug te vorderen bedrag is opgebouwd en dat over de periode in geding ten onrechte bijstand is verstrekt. De feiten en omstandigheden waarop het terug te vorderen bedrag is gebaseerd, ontbreken nagenoeg geheel. Ook mist een verwijzing naar het rapport van de Sociale Recherche. Dat is niet bij het besluit gevoegd.

Summier gemotiveerde terugvorderingsbesluiten komen vaker voor. De commissie heeft opnieuw geadviseerd om rapporten van de Sociale Recherche mee te sturen bij besluiten waarbij het recht op uitkering wordt ingetrokken en de bijstand wordt teruggevorderd (motiveringsbeginsel).

Juli 2020

In een besluit is aan belanghebbende meegedeeld dat haar collectieve ziektekostenverzekering van het Zilveren Kruis vanaf mei 2020 is stopgezet wegens een premieachterstand.

De commissie heeft geadviseerd om met het Zilveren Kruis de afspraak te maken dat bij een beperkte achterstand van bijvoorbeeld drie maanden én waarbij een betalingsregeling is getroffen, de verzekering blijft doorlopen mits diegene die de achterstand heeft de lopende premie en het afgesproken bedrag betaalt.

November 2020

Belanghebbende vraagt in mei 2020 een bijstandsuitkering aan. Twee weken later laat hij zich inschrijven in het BRP in de gemeente Hardenberg. In een besluit is aan belanghebbende meegedeeld dat hij geen recht op bijstand heeft over de periode dat hij nog niet stond ingeschreven in de BRP. Vast staat dat zijn feitelijke woon- en verblijfplaats over de periode in geding het adres van Veldzicht te Balkbrug was.

De commissie heeft geadviseerd om voortaan een inschrijving in het BRP niet langer als voorwaarde te beschouwen, zonder welke geen bijstand kan worden toegekend. Volgens vaste rechtspraak (zie ECLI:NL:CRVB:2010:BN9432 en ECLI:NL:CRVB:2017:1550) komt bij de vraag waar iemand woonplaats heeft als bedoeld in artikel 40, eerste lid, van de Participatiewet (in de aanvraagfase) geen doorslaggevende betekenis toe aan de inschrijving in de BRP. Wel kan de betaling direct na toekenning van het recht op bijstand worden opgeschort zolang de BRP-gegevens niet overeenkomen met de feitelijke woonsituatie en alsnog worden uitgekeerd als de BRP-gegevens weer overeenkomen met de feitelijke woonsituatie.

November 2020

Belanghebbende vraagt een bijstandsuitkering voor de kosten van levensonderhoud aan. Uit de beschikbare BRP gegevens blijkt dat belanghebbende de aanduiding 'code 41' heeft (rechtmatig verblijf Vreemdelingenwet 2000 art. 8 is beëindigd). Om die reden wordt bijstand geweigerd.

Volgens vaste rechtspraak noopt Europese en nationale wetgeving tot overleg tussen de instantie die de uitkering verstrekt en de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (IND). Uit het onderzoek moet in ieder geval verifieerbaar naar voren komen wat de datum is van de beslissing waarmee het verblijfsrecht zou zijn beëindigd, wat zich heeft voorgedaan ten aanzien van de verblijfstitel en wat de onderbouwing is van de beëindiging van het verblijfsrecht. (ECLI:NL:RVS:2007:BB7789 | ECLI:NL:CRVB:2013:BZ3853). Door het dit na te laten is het bestreden besluit niet met de nodige zorgvuldigheid voorbereid

(zorgvuldigheidsbeginsel). De commissie heeft behandeling van het bezwaarschrift opgeschort in afwachting van nader onderzoek.

December 2020

Sinds 2016 ontvangt belanghebbende een maatwerkvoorziening in de vorm van ZIN voor individuele begeleiding. Sindsdien zijn aaneensluitend beschikkingen voor ZIN afgegeven waarin streefdoelen worden gesteld om de zelfredzaamheid te vergroten. De termijn van de voorlaatste beschikking loopt af op 1 augustus 2020. Daarom start in juni 2020 een evaluatiegesprek tussen Samen Doen en belanghebbende. Dat resulteert in een beschikking die (pas) eind oktober 2020 aan belanghebbende wordt verzonden. Belanghebbende legt geen relatie meer met het gesprek in juni, ziet bijgestelde doelen en is daardoor hevig verontrust.

De commissie heeft aanbevolen om vóór expiratie van een indicatie al schriftelijk een informele aankondiging of afspraakbevestiging te doen van eventuele bijgestelde doelen (als het toezenden van een beschikking voor die datum niet mogelijk is). Als dan na enkele maanden (zoals nu is gebeurd) een beschikking tot voorzetting van individuele begeleiding op de mat valt, kan bijstelling van de doelen voor een belanghebbende geen volslagen verrassing meer zijn.